

Справа № 404/10001/14-к

Номер провадження 1-кп/404/39/15

В И Р О К ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

26 січня 2015 року Кіровський районний суд м. Кіровограда у складі:

головуючої судді Павелко І.Л.,
при секретарі Зайко О.Є.,
за участі учасників судового провадження:
прокурора Головач Д.Л.,
потерпілого ОСОБА_1,
представника потерпілого **Лінчевського Д.Ю.**,
обвинуваченого ОСОБА_3,
захисника ОСОБА_4,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Кіровограді кримінальне провадження №12014120020004843 по обвинуваченню

ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_1, уродженця м. Могутнє Кіровоградського району Кіровоградської області, українця, громадянина України, з середньою освітою, не одруженого, не працюючого, який зареєстрований за адресою: АДРЕСА_1, проживає за адресою: АДРЕСА_2, раніше не судимого;

- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 [ст.122 КК України](#),

ВСТАНОВИВ:

29.06.2014 року, близько 04.00 год., ОСОБА_3 знаходячись за адресою: м. Кіровоград, вул. Ак. Корольова, біля входу в кафе «COME IN BAR», на ґрунті раптово виниклих неприязних відносин з потерпілим ОСОБА_1, та маючи умисел на заподіяння ОСОБА_1, тілесних ушкоджень, передбачаючи можливість настання суспільно-небезпечних наслідків свого діяння, у вигляді нанесення середньої тяжкості тілесних ушкоджень, та бажаючи їх настання, умисно наніс удар кулаком правої руки в область щелепи потерпілого ОСОБА_1, чим спричинив останньому, згідно висновку судово-медичної експертизи №1352 від 20.11.2014 року тілесні ушкодження у вигляді двухстороннього перелому нижньої щелепи: ангулярного зліва, ментального справа, що відносяться до категорії СЕРЕДНЬОГО ступеню тяжкості тілесних ушкоджень, що спричинили тривалий розлад здоров'я.

Допитаний в судовому засіданні у якості обвинуваченого ОСОБА_3 вину у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 [ст.122 КК України](#) визнав частково та показав, що 29.06.2014 року він разом зі знайомим ОСОБА_5 був запрошений знайомими дівчатами до кафе «Come in bar». До цього інциденту особисто потерпілого ОСОБА_1 не знав. Спиртних напоїв на вечірці не вживав.

Того дня вони відпочивали у вказаному кафе, та вийшли на вулицю, точно часу не пам'ятає, де побачив, як біля входу в приміщення закладу відбувається сварка між двома дівчатами, яка в подальшому переросла у бійку. В цей час вийшли люди з кафе та один з хлопців, як він здогадується друг потерпілого, який схопив дівчину за шию та відкинув на землю. Побачивши цю картину, він вирішив заступитися за одну з дівчат, тому підійшов до нього впритул та зробив йому зауваження, після чого, невідомий хлопець пішов геть. Повертаючись назад, до нього підійшов, як він потім дізнався потерпілий ОСОБА_1, який стояв з піднятою рукою та намагався його вдарити, замахнувшись у його бік. Потім він без будь - якого злочинного умислу штовхнув лодонею руки в область лівого плеча та ший потерпілого ОСОБА_1 Намагаючись уникнути подальшого конфлікту подзвонив до таксі, дочекавшись якого поїхав додому.

Нанести тілесні ушкодження потерпілому не бажав, тому просить перекваліфікувати його дії з ч.1 [ст.122 КК України](#) на [ст.128 КК України](#), оскільки в силу вказаних обставин, необережно заподіяв потерпілому ОСОБА_1 середньої тяжкості тілесне ушкодження та не бажав настання тих наслідків, які викладені у обвинувальному акті.

Розкався у вчиненому, частково визнав заявлений потерпілим ОСОБА_1 цивільним позов, так як спричинив йому тілесні ушкодження з необережності, обіцяв виправитись та такого більше не чинити.

Крім частковго визнання обвинуваченим ОСОБА_3 вини у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 [ст.122 КК України](#), його вина у вчиненні злочину доводиться зібраними в провадженні та перевіреними у судовому засіданні доказами:

- показаннями потерпілого ОСОБА_1, який показав суду, що 29.06.2014 року біля 04.00 год. ранку він перебував у кафе «Come in bar», що по вул. Ак. Корольова у м. Кіровограді спільно зі своїми знайомими ОСОБА_6, ОСОБА_7, ОСОБА_8 та ОСОБА_9, де знаходився до фактичного його закриття. Під час того, як вони перебували на вулиці у вказаний час, поряд з ними стояли двоє раніше незнайомих хлопця, один з яких наніс йому удар в область щелепи. В особі обвинуваченого ОСОБА_3 впізнав особу, яка нанесла йому тілесні ушкодження (перелом нижньої щелепи: ангулярного зліва, ментального справа). Після цього, ОСОБА_3 поїхав на таксі у невідомому напрямку, а він відчув сильний біль, та почав втрачати свідомість, і його доставили до лікарні, де зробили перев'язку і направили додому. Вказав, що він є потерпілим у даному кримінальному провадженні, а тому пред'явив до обвинуваченого позовні вимоги, щодо відшкодування йому завданої злочином шкоди, зокрема матеріальної шкоди в розмірі 1 395 грн. 18 коп. та моральної шкоди в розмірі 10 000 грн., а також витрат, пов'язаних з оплатою допомоги захисника на суму 12 050 грн. В процесі розгляду справи йому дійсно відшкодовано 1 000 грн. матеріальної шкоди.

- показаннями свідка ОСОБА_8, який показав суду, що 29.06.2014 року о 04.00 год. він разом зі своїми товаришами знаходився в кафе «Come in bar» по вул. Ак. Корольова у м. Кіровограді. В цей час недалеко від нього знаходилась компанія молодих людей. Один з яких підійшов до них та без будь - яких видимих на те причин наніс удар кулаком в область щелепи його товариша ОСОБА_1 Після чого, ОСОБА_1 відійшов у сторону та тримався рукою за щелепу, тим часом хлопець який наніс йому удар по щелепі знову хотів нанести ОСОБА_1 удар, однак він втрутився та зупинив його. Після чого, хлопець як він потім дізнався обвинувачений ОСОБА_3 сів до таксі, та поїхав у невідомому напрямку, а вони викликали карету швидкої медичної допомоги, так як ОСОБА_1 почав втрачати свідомість, та був доставлений до Кіровоградської обласної лікарні.

- показаннями свідка ОСОБА_10, який показав суду, що 29.06.2014 року о 04.00 год., ОСОБА_3 вдарив ОСОБА_1, біля входу в кафе «Come in bar». На вулиці було багато людей

та дві дівчини між собою з'ясовували відносини, однак обопільна сварка переросла у бійку. Так, дівчата одна одну тягали за волосся, його товариш ОСОБА_1 намагався їх заспокоїти та розборонити, а ОСОБА_3 в той момент підійшов до нього з боку та вдарив його своєю правою рукою у щелепу зліва. Потім ОСОБА_1 сказав йому, що напевно йому заламали щелепу, а ОСОБА_8 намагався його заспокоїти.

- показаннями свідка ОСОБА_7, який показав суду, що очевидцем злочину, як такого він не був, оскільки був у приміщенні закладу «Come in bar». Біля 03.30 год. він вийшов з кафе, в яке повернувся хвилин через 20. Йому хтось зателефонував, але хто саме чи то ОСОБА_8 чи то ОСОБА_6 не пам'ятає та повідомили, що біля кафе бійка. Коли він повернувся назад до кафе, то побачив, що ОСОБА_1 сидів на стільці на нього виливали воду, тим самим прагнувши останнього привезти до тями, а потім потерпілого забрала швидка до лікарні. Однак, хто його побив він не знає, лише через деякий час він дізнався від своїх спільних знайомих, що то був ОСОБА_3

- показаннями свідка ОСОБА_9, яка показала суду, що знайома з обома, як з обвинуваченим так і з потерпілим, але товаришує з ОСОБА_1 В 10.00 годинні вечора вони прийшли до кафе. Між 03.00 та 04.00 год. відбулась сварка між дівчатами, яка переросла у бійку. Сварка була між ОСОБА_15 та ОСОБА_16, потім прийшла ще одна ОСОБА_17, яка вступилася за неї. Вона бачила на власні очі, як у ОСОБА_1 йшла кров, однак самого удару не бачила. Після чого, ОСОБА_1 було викликано швидку медичну допомогу, оскільки потерпілому було зле.

- показаннями свідка ОСОБА_5, який показав суду, що очевидцем не був, проте вказав, що ОСОБА_3 запросив його на вечірку, яка відбулась у приміщенні закладу «Come in bar», що по вул. Ак. Корольова у м. Кіровограді. Все проходило дуже чудово, однак під ранок між дівчатами виник конфлікт, які на вулиці між собою з'ясовували стосунки. Там також перебував хлопець зі світлим волоссям та бородою, який став розбороняти тих дівчат, а ОСОБА_3 підійшовши до них почав вести з ними діалог, після чого, усі учасники інциденту заспокоїлися. В подальшому, він побачив ОСОБА_1, який сидів на ступі та тримався за щелепу, невдовзі з'ясувалось, що у того вона зламана.

Крім того, вина обвинуваченого ОСОБА_3 у вчиненні інкримінованого злочину підтверджується дослідженими у судовому засіданні доказами:

- заявою потерпілого ОСОБА_1 про кримінальне правопорушення за №19237 від 30.06.2014 року (а.с.8);

- консультативним висновком лікаря Кіровоградської обласної лікарні від 30.06.2014 року, згідно якого у ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_6 встановлено діагноз: перелом нижньої щелепи з права (а.п.9);

- протоколом проведення слідчого експерименту від 15.10.2014 року та фото таблицею до нього за участю потерпілого ОСОБА_1, який в присутності захисника ОСОБА_2, на місці показав на обставини та деталі вчиненого щодо нього кримінального правопорушення (а.п.35-38);

- фотознімками зробленими під час відпочинку в кафе «Come in bar», з яких вбачається, що ОСОБА_3 у футболці сірого кольору з кольоровим принтом, розташований по центру (фото №1) та справа (фото №2) перебував у приміщенні вказаного закладу (а.п.42);

- протоколом проведення слідчого експерименту від 15.10.2014 року та фото таблицею до нього за участю свідка ОСОБА_12, у ході якого свідок підтвердила власні показання та вказала на спосіб нанесення потерпілому ОСОБА_1 удару гр. ОСОБА_3 (а.п.43-46);

- протоколом проведення слідчого експерименту від 15.10.2014 року та фото таблицею до нього за участю свідка ОСОБА_10, у ході якого свідок підтвердив власні показання та вказав на спосіб нанесення потерпілому ОСОБА_1 удару гр. ОСОБА_3 (а.п.49-50);

- протоколом пред'явлення для впізнання від 26.11.2014 року, у ході проведення якого свідок ОСОБА_10 впізнав серед осіб ОСОБА_3 як особу, яка скоїла відносно потерпілого ОСОБА_1 злочин (а.п.57-58);

- протоколом пред'явлення для впізнання від 26.11.2014 року, у ході проведення якого свідок ОСОБА_12 впізнала серед осіб ОСОБА_3 як особу, яка скоїла відносно потерпілого ОСОБА_1 злочин (а.п.59-60);

- протоколом огляду предмета від 20.10.2014 року, під час якого оглянуто стаціонарну картку хворого №11889 на ім'я ОСОБА_1, медичну картку стоматологічного хворого на ім'я ОСОБА_1 та оригіналу 2-х листів непрацездатності та 2-х рентген знімків, які визнано та долучено в якості речових доказів до матеріалів кримінального провадження (а.п.63-64);

- завірені копії медичної документації хворого ОСОБА_1 (а.п.67-89);

- протоколом огляду предмета від 27.11.2014 року, під час якого оглянуто компакт диск «CD-R Recordable 52X/80MIN/700MB», на якому маються два відеозаписи з камер зовнішнього спостереження від 29.06.2014 року, які визнано та долучено в якості речових доказів до матеріалів кримінального провадження (а.п.92-93);

- висновком судово-медичної експертизи №1352 від 20.11.2014 року, згідно з яким у гр. ОСОБА_1 відповідно до наданої медичної документації мались тілесні ушкодження у вигляді двухстороннього перелому нижньої щелепи: ангулярного зліва, ментального справа. Вищевказані тілесні ушкодження утворились від травматичного контакту з тупим об'єктом (об'єктами), могли утворитись в строк вказаний в постанові та відносяться до категорії СЕРЕДНЬОГО ступеня тяжкості, які викликали тривалий розлад здоров'я. Пошкодження утворились від не менш одного локального травматичного впливу в ділянку нижньої щелепи зліва. Слідів, характерних для боротьби, самооборони, чи падіння з положення стоячи у ОСОБА_1 в медичній документації, не описано. В пошкодженнях відобразилось загальні властивості тупого (тупих) об'єкту (об'єктів) індивідуальні ознаки в пошкодженнях не відобразились. Судово - медичних даних, одним чи декількома предметами наносились тілесні ушкодження, а також яке було направлення, немає. Особа, яка наносила тілесні ушкодження могла знаходитись в будь якому положенні. Вищевказані тілесні ушкодження могли утворитись при обставинах, на які вказує потерпілий ОСОБА_1 в протоколі слідчого експерименту від 15.10.2014 року, так і свідка ОСОБА_12 в протоколі слідчого експерименту від 19.11.2014 року (а.п. 97-98).

- копією розписки ОСОБА_1 від 26.12.2014 року про отримання від ОСОБА_3, - 1 000 грн. в рахунок відшкодування майнової шкоди, завданої злочином (а.п.195);

- відеозаписом на DVD-диску, переглянутим у судовому засіданні, на якому міститься 2 (два) відеофайли з камер зовнішнього відео спостереження входу до кафе «Come in bar», що по вул. А.К. Корольва у м. Кіровограді, де зафіксовано факт нанесення тілесних ушкоджень, особи за зовнішніми ознаками схожої на обвинуваченого ОСОБА_3 потерпілому ОСОБА_1 та підтверджують обставин вказані у висунутому ОСОБА_3 обвинуваченні.

Аналізуючи зібрані в кримінальному провадженні та перевірені докази у їх сукупності, суд, розглядаючи справу в межах висунутого обвинувачення, вважає доведеною вину ОСОБА_3 та кваліфікує його дії за ч.1 [ст.122 КК України](#), як умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження, тобто умисне ушкодження, яке не є небезпечним для життя і

не потягло за собою наслідків, передбачених у [статті 121 КК України](#), але таке, що спричинило тривалий розлад здоров'я потерпілого ОСОБА_1

При цьому, суд критично оцінює твердження сторони захисту та обвинуваченого ОСОБА_3 щодо відсутності умислу на протиправне спричинення потерпілому тілесних ушкоджень і наявність в діях ОСОБА_3 складу кримінального правопорушення, передбаченого [ст.128 КК України](#), тобто в необережному заподіянні середньої тяжкості тілесних ушкоджень, оскільки його вина в умисному заподіянні потерпілому ОСОБА_1 середньої тяжкості тілесних ушкоджень (ч.1 [ст.122 КК України](#)) частково підтверджується його власними показаннями про те, що дійсно 29.06.2014 року між ними виник конфлікт, що свідчить про мотиви вчинення злочину.

Показаннями потерпілого, який будучи попередженим в порядку [ст.384 КК України](#), надав в суді пояснення про механізм спричинення йому обвинуваченим тілесних ушкоджень, які узгоджуються із показаннями допитаних в провадженні свідків, також об'єктивно підтверджуються висновками судово-медичної експертизи №1352 від 20.11.2014 року, згідно з якими вищевказані тілесні ушкодження могли утворитись при обставинах, на які вказує потерпілий ОСОБА_1 в протоколі слідчого експерименту від 15.10.2014 року, так і свідка ОСОБА_12 в протоколі слідчого від 19.11.2014 року, та категоричне твердження висновку про те, що вони не могли бути заподіяні при обставинах, вказаних обвинуваченим. Окрім того, переглянутими у судовому засіданні відеозаписами, на яких зафіксовано факт нанесення тілесних ушкоджень, обвинуваченим ОСОБА_3 потерпілому ОСОБА_1

У той же час, ОСОБА_3 будучи допитаний під час судового розгляду не заперечував того, що в результаті виниклого з потерпілим ОСОБА_1 конфлікту, він штовхнув ОСОБА_1 лодонею руки в область лівого плеча та шиї потерпілого, яке безумовно вказує на те, що обвинувачений скоїв це умисно з метою показати привселюдно потерпілому ОСОБА_1 свою фізичну перевагу над ним і нанести йому тілесні ушкодження. Крім того, нанесений обвинуваченим удар долонею руки на який ссилається ОСОБА_3 не міг спричинити потерпілому ОСОБА_1 вказані тілесні ушкодження, оскільки такі ушкодження могли виникнути лише внаслідок застосування більшої сили, що свідчить про наявність в діях ОСОБА_3 умислу на спричинення потерпілому тілесних ушкоджень.

Таким чином, показання потерпілого ОСОБА_1, свідків ОСОБА_8, ОСОБА_10, ОСОБА_7, ОСОБА_9 та ОСОБА_5 є послідовними та логічними, узгоджуються між собою та об'єктивно підтверджуються висновком судово-медичної експертизи і речовими доказами у справі, а тому підстав ставити під сумнів твердження потерпілого про те, що саме від удару обвинуваченого у нього виникли тілесні ушкодження - відсутні.

За вказаних обставин, суд розцінює твердження ОСОБА_3 та його захисника про необхідність кваліфікації його дій за [ст.128 КК України](#), як обраний обвинуваченим спосіб захисту з метою уникнути більш суворого покарання за скоєний злочин, та не може покласти їх у основу вироку, а тому підстав для перекваліфікації дій ОСОБА_3 з ч.1 [ст.121 КК України](#) на [ст.128 КК України](#), суд не вбачає.

З огляду на вищевикладене, вина ОСОБА_3 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 [ст.122 КК України](#), знайшла своє підтвердження об'єктивними, належними та допустимими доказами в провадженні і не викликає сумнівів у суду.

В судовому засіданні 26.01.2015 року захисник ОСОБА_4, який діє в інтересах підзахисного ОСОБА_3 у вказаному кримінальному провадженні подав клопотання про визнання диску CD-R з відеозаписом з камер спостереження подій від 29.06.2014 року біля кафе «COME SN BAR» за адресою: м. Кіровоград, вул. Ак.Корольова, та протоколи

пред'явлення особи для впізнання свідкові ОСОБА_10 та свідкові ОСОБА_12 від 26.11.2014 року, недопустимими доказами у справі.

На підставі чого, суд дійшов до наступного висновку:

Відповідно [ст.22 КПК України](#), кримінальне провадження здійснюється на основі змагальності, що передбачає самостійне обстоювання стороною обвинувачення і стороною захисту їхніх правових позицій, прав, свобод і законних інтересів засобами, передбаченими цим Кодексом. Сторони кримінального провадження мають рівні права на збирання та подання до суду речей, документів, інших доказів, клопотань, скарг, а також на реалізацію інших процесуальних прав, передбачених цим Кодексом.

Згідно п. 3.4 [Рішення Конституційного Суду України від 20.10.2011 року за №12-рп/2011](#) фактичні дані про скоєння злочину чи підготовку до нього можуть бути одержані не тільки в результаті оперативно-розшукової діяльності уповноважених на це осіб, а й випадково зафіксовані фізичними особами, які здійснювали власні (приватні) фото-, кіно-, відео-, звукозаписи, або відеокамерами спостереження, розташованими як у приміщеннях, так і ззовні.

При оцінюванні на предмет допустимості як доказів у кримінальній справі фактичних даних, що містять інформацію про скоєння злочину чи підготовку до нього та подані в порядку, передбаченому частиною другою статті 66 Кодексу, необхідно враховувати ініціативний або ситуативний (випадковий) характер дій фізичних або юридичних осіб, їх мету та цілеспрямованість при фіксуванні зазначених даних.

За викладеним, враховуючи ситуативний (випадковий) характер, який мав місце 29.06.2014 року, а не ініціативний характер дій спрямованих на фіксацію камер зовнішнього відео спостереження входу до кафе «COME SN BAR» пристосованих не з метою фіксації даного злочину, а з метою охорони вказаного закладу, суд приймає їх до уваги та вважає допустимим доказом у справі.

Посилання захисника з приводу недопустимих доказів у справі, зокрема протоколів пред'явлення особи для впізнання свідкові ОСОБА_10 та свідкові ОСОБА_12 від 26.11.2014 року, у зв'язку з порушенням слідчим вимог [ст.228 КПК України](#) (не з'ясував та не опитав у свідків за якими характерними ознаками та прикметами ті впізнають ОСОБА_3), суд вважає їх такими, що не підлягають задоволенню, оскільки свідок ОСОБА_12 перебираючи фотографії особисто бачила обвинуваченого якого потім і впізнала при проведенні слідчої дії.

При призначенні ОСОБА_3 покарання, суд згідно з вимогами [ст.65 КК України](#) враховує ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу винного, обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання.

Так, ОСОБА_3 вчинив кримінальне правопорушення, віднесене до категорії середньої тяжкості.

Як особа ОСОБА_3 за місцем проживання характеризується позитивно, не одружений та не працює, на обліку в лікарнях не перебуває, осудний, раніше не судимий.

Обставин, які пом'якшують та обтяжують покарання обвинуваченого, судом не встановлено.

Із врахуванням обставин даного кримінального провадження та особи обвинуваченого, суд вважає за необхідне призначити ОСОБА_3 покарання у виді позбавлення волі, однак враховуючи те, що вчинений злочин відноситься до категорії середньої тяжкості, тяжких наслідків від якого не настало, вперше притягується до кримінальної відповідальності, характеризується позитивно, за відсутності обставин, які обтяжують покарання, суд приходять до висновку про можливість його виправлення та

перевиховання без відбування покарання і вважає за можливе, застосувавши [ст.75 КК України](#), звільнити обвинуваченого від відбування покарання з випробуванням з встановленням обов'язків, передбачених [ст.76 КК України](#).

Зважаючи на викладене, суд вважає за необхідне на час апеляційного оскарження вироку суду обрати обвинуваченому ОСОБА_3 міру запобіжного заходу у вигляді особистого зобов'язання, поклавши на нього обов'язки, передбачені ч.5 [ст.194 КПК України](#).

Вирішуючи цивільний позов потерпілого ОСОБА_1, суд вважає, що незважаючи на його часткове визнання обвинуваченим ОСОБА_3, він підлягає частковому задоволенню, виходячи із наступного.

Відповідно до [ст.1166 ЦК України](#) майнова шкода, завдана неправомірними діями особистим немайновим правам та майну фізичної особи, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала. Особа, яка завдала шкоди, звільняється від її відшкодування, якщо доведе, що шкоди завдано не з її вини. Згідно із [ст.1195 ЦК України](#) фізична особа, яка завдала шкоди каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я фізичній особі, зобов'язана відшкодувати додаткові витрати, викликані необхідністю посиленого харчування, придбання ліків.

Під час досудового слідства потерпілим заявлено цивільний позов про стягнення із обвинуваченого на відшкодування майнової шкоди 1 395 грн. 18 коп. та 10 000 грн. моральної шкоди (а.п.164-172). Під час розгляду справи потерпілий уточнив позовні вимоги у частині стягнення з ОСОБА_3 матеріальної шкоди, які зменшив до 395 грн. 18 коп., оскільки згідно розписки наданої ОСОБА_1 від 26.12.2014 року ним отримано від обвинуваченого ОСОБА_3 1 000 грн. в рахунок відшкодування шкоди, завданої злочином (а.п.195).

Таким чином, предметом розгляду залишилися позовні вимоги ОСОБА_1 про стягнення з ОСОБА_3 матеріальної шкоди у розмірі 395 грн. 18 коп. та моральної шкоди у розмірі 10 000 грн.

З огляду на викладене, остаточний розмір майнової шкоди, заподіяної потерпілому ОСОБА_1 злочином складає 395 грн. 18 коп.

Моральна шкода, спричинена злочином, яку потерпілий визначає в розмірі 10 000 гривень, також підлягає частковому відшкодуванню. Так, відповідно до ч.1 [ст.1167 ЦК України](#) моральна шкода, завдана фізичній особі неправомірними діями відшкодовується особою, яка її завдала, за наявності її вини.

Відповідного до [ст.23 ЦК України](#) особа має право на відшкодування моральної шкоди, завданої внаслідок порушення її прав. Моральна шкода, крім іншого, полягає у душевних стражданнях, яких фізична особа зазнала у зв'язку з протиправною поведінкою щодо неї самої, членів її сім'ї та близьких родичів. При визначенні розміру шкоди, яка підлягає відшкодуванню, суд враховує те, що потерпілому дійсно спричинено моральну шкоду, яка полягає у душевних переживаннях у зв'язку з отриманими травмами, у порушенні нормальних життєвих зв'язків через погіршення самопочуття на цьому ґрунті, потерпілий переніс сильний фізичний біль, лікувався за власні кошти, а тому суд вважає за необхідне, керуючись принципами розумності, виваженості і справедливості, стягнути з обвинуваченого ОСОБА_3 на користь потерпілого в рахунок відшкодування спричиненої злочином моральної шкоди 5 000 гривень.

Вирішуючи питання щодо стягнення з обвинуваченого ОСОБА_3 на користь потерпілого ОСОБА_1 понесених останнім витрат на правову допомогу в розмірі 12050 грн., суд виходить з наступного.

Нормою [ст.118 КПК України](#) передбачено, що процесуальні витрати складаються із витрат на правову допомогу; витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження; витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів; витрат, пов'язаних із зберіганням і пересиланням речей і документів.

Згідно ч.2 [ст.120 КПК України](#) витрати, пов'язані з оплатою допомоги представника потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, які надають правову допомогу за договором, несе відповідно потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач. Наявність зазначених витрат потерпілого в розмірі 12050 грн. підтверджується відповідними копіями квитанцій до прибуткових касових ордерів.

Відповідно до ч.1 [ст.124 КПК України](#) у разі ухвалення обвинувального вироку суд стягує з обвинуваченого на користь потерпілого всі здійсненні ним документально підтверджені процесуальні витрати, до складу яких відповідно до п.1 ч.1 [ст.118](#), ч.2 [ст.120 КПК України](#) відносяться витрати на правову допомогу.

За таких обставин, суд вважає за необхідне стягнути з обвинуваченого ОСОБА_3 на користь потерпілого ОСОБА_1 понесені останнім витрати на правову допомогу в розмірі 12050 грн.

Інші процесуальні витрати у кримінальному провадженні відсутні, долю речових доказів суд вирішує відповідно до [ст.100 КПК України](#).

На підставі викладеного, керуючись [ст.ст. 370, 371, 373, 374, 376 КПК України](#), суд,

УХВАЛИВ :

ОСОБА_3 визнати винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 [ст.122 КК України](#), та призначити йому покарання у виді позбавлення волі строком на 2 (два) роки.

На підставі [ст.75 КК України](#) ОСОБА_3 від відбування призначеного покарання звільнити з випробуванням, встановивши іспитовий строк тривалістю 1 (один) рік.

Згідно зі [ст.76 КК України](#) протягом іспитового строку покласти на ОСОБА_3 обов'язки не виїжджати за межі України на постійне проживання без дозволу кримінально-виконавчої інспекції, періодично з'являтися для реєстрації в органи кримінально-виконавчої інспекції, повідомляти органи кримінально-виконавчої інспекції про зміну місця проживання.

Обрати на час апеляційного оскарження вироку суду відносно ОСОБА_3 міру запобіжного заходу у вигляді особистого зобов'язання, поклавши на нього наступні обов'язки: перебувати за кожною вимогою до суду; не відлучатися за межі міста Кіровограда без дозволу суду; повідомляти суд про зміну місця свого проживання та/або місця роботи.

Контроль за виконанням особистого зобов'язання здійснює прокурор.

Водночас, роз'яснити ОСОБА_3, що у разі невиконання покладених на нього обов'язків, до нього може бути застосовано більш жорсткий запобіжний захід і накладено грошове стягнення у розмірі від 0,25 до 1 розміру мінімальної заробітної плати.

Цивільний позов потерпілого ОСОБА_1 в частині вимог про відшкодування майнової шкоди, завданої злочином - задовольнити повністю.

Стягнути з ОСОБА_3 на користь ОСОБА_1 - 395 грн. 18 коп. майнової шкоди, завданої злочином.

Цивільний позов потерпілого ОСОБА_1 в частині вимог про відшкодування моральної шкоди, завданої злочином - задовольнити частково.

Стягнути з ОСОБА_3 на користь ОСОБА_1 - 5 000 грн. моральної шкоди, завданої злочином.

Цивільний позов потерпілого ОСОБА_1 щодо відшкодування витрат, понесених на правову допомогу - задовольнити повністю.

Стягнути з ОСОБА_3 на користь ОСОБА_1 - 12 050 грн., витрат на правову допомогу.

Речові докази:

- копію медичної картки стаціонарного хворого №11889; копію медичної картки стоматологічного хворого; копії двох листів непрацездатності та двох рентген знімків; DVD диск на якому міститься два відеозаписи з камер відео спостереження, - залишити при матеріалах судового провадження.

На вирок може бути подано апеляцію до апеляційного суду Кіровоградської області протягом 30 днів з моменту його проголошення через Кіровський районний суд м. Кіровограда. Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, а у разі її подання, якщо його не скасовано, після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Копію вироку негайно після його проголошення вручити обвинуваченому та прокурору.

Суддя Кіровського
районного суду м. Кіровограда

І. Л. Павелко